

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 7.2.2006
COM(2006) 57 τελικό

2004/0055 (COD)

Τροποποιημένη πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

(υποβλήθηκε από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ

Στις 19 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή εξέδωσε πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής¹. Η πρόταση διαβιβάστηκε στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο στις 19 Μαρτίου 2004. Στις 09 Φεβρουαρίου 2005, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε σχετικά με τη πρόταση της Επιτροπής². Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εμπιστεύτηκε την εξέταση αυτής της πρότασης στην επιτροπή του νομικών υποθέσεων (που είναι αρμόδια για την έκθεση) και στην επιτροπή του πολιτικών ελευθεριών και δικαιωμάτων του πολίτη (της οποίας ζητήθηκε η γνώμη). Η επιτροπή πολιτικών ελευθεριών και δικαιωμάτων του πολίτη γνωμοδότησε στις 13 Ιουνίου 2005. Η επιτροπή νομικών υποθέσεων ενέκρινε την έκθεση στις 14 Ιουλίου 2005. Το Συμβούλιο, στη συνεδρίασή του της 2ας Δεκεμβρίου 2005, κατέληξε σε γενική συμφωνία σχετικά με τη διατύπωση των άρθρων του κανονισμού. Στις 13 Δεκεμβρίου 2005, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε τη γνώμη της ολομέλειας εγκρίνοντας την πρόταση της Επιτροπής υπό την επιφύλαξη ορισμένων τροπολογιών. Οι τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ανταποκρίνονται στο κείμενο που εγκρίθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 2005. Στην ουσία, οι τροπολογίες αυτές αντικαθιστούν τα άρθρα της αρχικής πρότασης της Επιτροπής.

2. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η παρούσα τροποποιημένη πρόταση προσαρμόζει την αρχική πρόταση κανονισμού για τη θέσπιση διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής με βάση τις τροπολογίες που ψηφίστηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

3. ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

3.1 Τροπολογίες που έγιναν πλήρως δεκτές από την Επιτροπή

Οι τροπολογίες 26, 27, 28, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67 και 73 μπορούν να γίνουν δεκτές όπως υποβλήθηκαν από το Κοινοβούλιο, δεδομένου ότι απλουστεύουν την προτεινόμενη διαδικασία, προσθέτουν νέα διάσταση όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των ευρωπαϊκών διαταγών πληρωμής ή επιφέρουν ορισμένες βελτιώσεις όσον αφορά είτε τη σαφήνεια του κειμένου είτε ορισμένες λεπτομέρειες ή προσθήκες που μπορεί να χρησιμεύσουν κατά την εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού.

Δεδομένου ότι η κατάργηση της διαδικασίας *exequatur* περιλαμβάνεται στον κανονισμό, απαιτούνται ορισμένες επιπλέον αιτιολογικές σκέψεις προερχόμενες, ως επί το πλείστον, από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις.

¹ COM (2004) 173 τελικό της 19.03.2004 και COM(2004)173 τελικό/3 της 25.05.2004.

² EΟΚΕ/2005/133, ΕΕ C 221 της 8.9.2005, σ. 77.

3.2 Τροπολογίες που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή ως προς την ουσία με επιφύλαξη αναδιατύπωσης

Οι τροπολογίες 30, 31, 33, 47, 51, 52, 53, 68, 69, 70, 72, 74, και 75 μπορούν να γίνουν δεκτές κατ'αρχήν, αλλά με την επιφύλαξη αναδιατύπωσης:

Στόχος της **τροπολογίας 30** είναι να διευκρινίσει ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 1971 περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες ισχύει για τους σκοπούς του υπολογισμού των προθεσμιών. Η διατύπωση αυτής της αιτιολογικής σκέψης χρειάζεται ελαφρά αναθεώρηση, ώστε να μην προδικάζει την ερμηνεία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού 1182/71 στα υφιστάμενα μέσα στον τομέα του αστικού δικαίου.

Η **τροπολογία 31** προτείνει την ενημέρωση του καθού με τη βοήθεια του σχετικού τυποποιημένου εντύπου για τον υπολογισμό των προθεσμιών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 1971 περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες. Μολονότι η πρόταση αυτή είναι αποδεκτή ως προς την ουσία, δεν χρειάζεται να προστεθεί αιτιολογική σκέψη για τον σκοπό αυτό. Αρκεί η τροποποίηση αυτή να γίνει απευθείας στο σχετικό τυποποιημένο έντυπο.

Η **τροπολογία 33** υποχρεώνει τα δικαστήρια να λαμβάνουν υπόψη κάθε μορφή ένστασης από τον εναγόμενο [τον καθού], εάν είναι διατυπωμένη με σαφήνεια. Με βάση την προστασία των δικαιωμάτων υπεράσπισης, είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί η σημασία αυτής της υποχρέωσης. Συνεπώς, η διατύπωση της αιτιολογικής σκέψης πρέπει να ενισχυθεί.

Στην **τροπολογία 47**, πρέπει να γίνεται παραπομπή στο άρθρο 4β και όχι στο άρθρο 4β παράγραφος 3 του κειμένου του Κοινοβουλίου.

Στην **τροπολογία 51**, παράγραφος 2 στοιχείο β), μετά από το «δικαστήριο έκδοσης» λείπουν οι λέξεις «το οποίο πρέπει να σταλεί».

Οι **τροπολογίες 52** και **53** είναι απαραίτητες γιατί περιλαμβάνουν την κατάργηση της διαδικασίας exequatur όσον αφορά τις ευρωπαϊκές διαταγές πληρωμής. Πρόκειται για ακριβές αντίγραφο των αντίστοιχων ελάχιστων κανόνων περί επίδοσης ή κοινοποίησης που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις. Ωστόσο, απαιτείται τεχνική τροποποίηση λόγω του ορισμού των "διασυνοριακών υποθέσεων" που προτείνεται στην τροπολογία 39 (άρθρο 1^α, παράγραφος 1 του κειμένου του Κοινοβουλίου). Σύμφωνα με τον ορισμό αυτό, ο καθού μπορεί να έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην περίπτωση αυτή, κατά την επίδοση ή κοινοποίηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στον καθού ισχύουν οι κανόνες επίδοσης ή κοινοποίησης του εν λόγω κράτους. Η τροπολογίες 52 και 53 πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αυτή την πιθανότητα και, ως εκ τούτου, να αναφέρονται στους κανόνες επίδοσης ή κοινοποίησης του «κράτους» και όχι του «κράτους μέλους».

Στην **τροπολογία 68**, η αναφορά στην παράγραφο β) πρέπει να παραπέμπει στα άρθρα 12 (δ) έως 12 (στ) του κειμένου του Κοινοβουλίου.

Στην **τροπολογία 69** η αναφορά στην παράγραφο 1(β) πρέπει να παραπέμπει στο άρθρο 12(γ) του κειμένου του Κοινοβουλίου.

Η **τροπολογία 70** πρέπει να αναφέρεται στα παραρτήματα (πληθυντικός) δεδομένου ότι ο κανονισμός θα περιέχει αρκετά παραρτήματα.

Η **τροπολογία 72** προβλέπει ρήτρα λεπτομερούς αναθεώρησης όσον αφορά τη λειτουργία του κανονισμού με βάση τις εθνικές διαδικασίες έκδοσης διαταγής πληρωμής. Η αναθεώρηση αυτή θα γίνει πέντε έτη μετά από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού. Με βάση τη διάκριση που προτείνεται στην τροπολογία 73, μεταξύ ημερομηνίας έναρξης ισχύος και ημερομηνίας εφαρμογής του κανονισμού, η τροπολογία 72 είναι προτιμότερο να παραπέμπει στην ημερομηνία εφαρμογής και όχι στην ημερομηνία έναρξης ισχύος. Αυτό συνάδει επίσης με τις συζητήσεις στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

Η **τροπολογία 74** πρέπει να υποβληθεί σε διεξοδικό τεχνικό έλεγχο και να διατυπωθεί εκ νέου με βάση το λογισμικό που απαιτείται για την εξασφάλιση της ηλεκτρονικής επεξεργασίας της έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

Η **τροπολογία 75** προτείνει την προσθήκη παραρτήματος για το έντυπο της αίτησης. Το παράρτημα αυτό, επειδή αποτελεί τεχνικό τμήμα του εντύπου της αίτησης, πρέπει να συμπεριληφθεί στην τροπολογία 74.

3.3 Τροπολογίες που έγιναν εν μέρει δεκτές από την Επιτροπή

Οι τροπολογίες 29, 39 και 76 μπορούν να γίνουν δεκτές εν μέρει:

Η **τροπολογία 29** αποσκοπεί να προσδιορίσει τον στόχο της ειδικής αναθεώρησης που προσφέρεται στους εναγόμενους μετά τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση ανακοπής κατά της έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Δεδομένου ότι η αναθεώρηση αυτή είναι σημαντική για την προστασία των δικαιωμάτων υπεράσπισης του εναγόμενου, η διάταξη αυτή πρέπει να είναι πιο ακριβής και να αναφέρει σαφώς ότι ο όρος «άλλες εξαιρετικές περιστάσεις» μπορεί να περιλαμβάνει την κατάσταση κατά την οποία η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής βασίστηκε σε εσφαλμένες πληροφορίες που υποβλήθηκαν από τον αιτούντα στο έντυπο της αίτησης. Αυτό συνάδει επίσης με τις συζητήσεις στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

Στόχος της **τροπολογίας 39** είναι ο ορισμός της έννοιας «διασυνοριακή υπόθεση» για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή μολονότι μπορεί να δεχθεί ότι ο κανονισμός περιορίζεται στις διασυνοριακές υποθέσεις και συμφωνεί σε μεγάλο βαθμό με τον προτεινόμενο ορισμό, αντίθετα δεν μπορεί να δεχθεί την αναφορά σε «κράτος μέλος» σχετικά με την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή των διαδίκων. Η αναφορά σε «κράτος μέλος» όσον αφορά τους διαδίκους έχει σημαντικές νομικές και πολιτικές συνέπειες. Η αναφορά αυτή σημαίνει ότι η διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από αιτούντες που δεν έχουν την κατοικία τους στην ΕΕ ή κατά εναγομένων που δεν έχουν την κατοικία τους στην ΕΕ, σε ορισμένες περιπτώσεις που τα δικαστήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν δικαιοδοσία, ιδίως βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Όσον αφορά την απαγόρευση χρησιμοποίησης της διαδικασίας από αιτούντες που δεν έχουν την κατοικία τους στην ΕΕ εγείρονται αμφιβολίες, δεδομένων των υποχρεώσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως εκείνων που προκύπτουν από τη συμφωνία GATT του 1994 και τις συμφωνίες GATS και TRIPS.

Επίσης, η εφαρμογή αυτού του μελλοντικού μέσου σε συνδυασμό με τη σύμβαση του Λουγκάνο του 1988 σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις μπορεί να προξενήσει εξαιρετικά λεπτές καταστάσεις όσον αφορά τους αιτούντες που έχουν την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή τους σε χώρα που είναι μέλος της σύμβασης αυτής αλλά που δεν είναι μέλος της ΕΕ. Τέλος, ο ορισμός αυτός θέτει ορισμένα ερωτήματα στο πλαίσιο της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Η **τροπολογία 76** προτείνει την κατάργηση των παραρτημάτων 2 και 3 της αρχικής πρότασης της Επιτροπής. Ωστόσο, ενώ το παράρτημα 2 μπορεί να καταργηθεί, αυτό αποκλείεται για το παράρτημα 3. Το παράρτημα 3, καθώς και τα άλλα παραρτήματα που αφορούν τα τυποποιημένα έντυπα, πρέπει να συνταχθούν εκ νέου, ώστε να εναρμονισθούν με την τροποποιημένη πρόταση, με βάση το λογισμικό που απαιτείται για την εξασφάλιση της ηλεκτρονικής επεξεργασίας της έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

3.4 Τροπολογίες που απορρίφθηκαν

Η τροπολογία 71 δεν μπορεί να γίνει δεκτή γιατί η προτεινόμενη τροποποίηση δεν είναι σωστή από τεχνικής άποψης. Η παράγραφος αυτή πρέπει να κάνει αναφορά στο σύνολο του εν λόγω άρθρου και όχι μόνο στην παράγραφο που περιέχει την αναφορά.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Βάσει του άρθρου 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της ως εξής.

Τροποποιημένη πρόταση

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
για τη θέσπιση διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ) και το άρθρο 67 παράγραφος 5 δεύτερη περίπτωση,

την πρόταση της Επιτροπής³,

τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁴,

ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίζει το άρθρο 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η Κοινότητα έχει θέσει ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στο πλαίσιο του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Προς το σκοπό αυτό, η Κοινότητα οφείλει κυρίως να θεσπίσει μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, στο βαθμό που είναι απαραίτητο για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, που συνήλθε στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, ζήτησε από το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επεξεργαστούν νέες νομοθετικές διατάξεις σχετικά με τα θέματα που συμβάλλουν στη διευκόλυνση της δικαστικής συνεργασίας και βελτιώνουν την πρόσβαση στο δίκαιο και, στο πλαίσιο αυτό, έκανε ρητή αναφορά στις διαταγές πληρωμής.
- (3) Στις 30 Νοεμβρίου 2000, το Συμβούλιο ενέκρινε πρόγραμμα μέτρων, η επεξεργασία του οποίου έγινε από κοινού από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, με σκοπό την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁵. Το πρόγραμμα αυτό προβλέπει σε ορισμένους τομείς, κυρίως στον τομέα των μη αμφισβητούμενων αξιώσεων, τη δυνατότητα θέσπισης στο πλαίσιο της Κοινότητας ειδικής, ομοιόμορφης ή εναρμονισμένης διαδικασίας για την έκδοση δικαστικής απόφασης. Το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 5 Νοεμβρίου 2004, έδωσε νέα ώθηση στον τομέα αυτό

³ COM (2004) 173 τελικό της 19.03.2004 και COM(2004)173 τελικό/3 της 25.05.2004.

⁴ ΕΟΚΕ/2005/133, ΕΕ C 221 της 8.9.2005, σ. 77

⁵ ΕΕ αριθ. C 12 της 15.1.2001, σ. 1.

κάνοντας έκκληση συνεχισθούν ενεργά οι εργασίες για τη διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

- (4) Στις 20 Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή εξέδωσε Πράσινο Βιβλίο για τη θέσπιση διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και μέτρων απλούστευσης και επιτάχυνσης της εκδίκασης των μικροδιαφορών. Με τη δημοσίευση αυτής της Πράσινης Βίβλου άρχισαν διαβουλεύσεις σχετικά με τους στόχους και τα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει μια ομοιόμορφη ή εναρμονισμένη ευρωπαϊκή διαδικασία είσπραξης μη αμφισβητούμενων αξιώσεων.
- (5) Η ταχεία και αποτελεσματική είσπραξη των αξιώσεων οι οποίες δεν αποτελούν αντικείμενο νομικής αμφισβήτησης είναι πρωταρχικής σημασίας για τους οικονομικούς παράγοντες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεδομένου ότι οι καθυστερημένες πληρωμές αποτελούν μια από τις κυριότερες αιτίες πτώχευσης, η οποία απειλεί την επιβίωση των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα των μικρομεσαίων, και προκαλεί πολυάριθμες απώλειες θέσεων απασχόλησης.
- (6) Ενώ όλα τα κράτη μέλη επιχειρούν να επιλύσουν το πρόβλημα της μαζικής είσπραξης μη αμφισβητούμενων αξιώσεων και τα περισσότερα εξ αυτών με τη θέσπιση απλουστευμένης διαδικασίας διαταγής πληρωμής, τόσο το περιεχόμενο της εθνικής νομοθεσίας όσο και η αποτελεσματικότητα των εθνικών διαδικασιών διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Επιπλέον, οι ισχύουσες διαδικασίες είναι συχνά απαράδεκτες ή ανεφάρμοστες στις διασυνοριακές καταστάσεις.
- (7) Τα εμπόδια όσον αφορά την πρόσβαση σε αποτελεσματική δικαιοσύνη που προκύπτουν σε διασυνοριακές καταστάσεις, καθώς και η στρέβλωση του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά που προκαλείται από την άνιση αποτελεσματικότητα των δικονομικών μέσων που τίθενται στη διάθεση των δανειστών στα διάφορα κράτη μέλη επιβάλλουν τη θέσπιση κοινοτικής νομοθεσίας που να κατοχυρώνει την ύπαρξη ισότιμων όρων για τους δανειστές και τους οφειλέτες σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- (8) Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι η απλοποίηση, η επιτάχυνση και η συρρίκνωση του κόστους της επίλυσης διαφορών στις διασυνοριακές υποθέσεις που αφορούν την είσπραξη μη αμφισβητούμενων χρηματικών αξιώσεων με τη θέσπιση της διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, καθώς και η ελεύθερη κυκλοφορία των ευρωπαϊκών διαταγών πληρωμής σε όλα τα κράτη μέλη με τη θέσπιση ελαχίστων κανόνων, η τήρηση των οποίων καθιστά περιττή την κίνηση οινωδήποτε ενδιάμεσων διαδικασιών στο κράτος μέλος εκτέλεσης πριν την αναγνώριση και την εκτέλεση.
- (9) Η διαδικασία που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό λειτουργεί ως συμπληρωματικό και προαιρετικό μέσο για τον αιτούντα, ο οποίος παραμένει ελεύθερος να χρησιμοποιήσει διαδικασία προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο. Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός ούτε αντικαθιστά ούτε εναρμονίζει τους υφιστάμενους μηχανισμούς για την ανάκτηση μη αμφισβητούμενων αξιώσεων που ισχύουν δυνάμει του εθνικού δικαίου.
- (10) Η διαδικασία πρέπει να βασίζεται, όσο το δυνατό περισσότερο, στη χρήση τυποποιημένων εντύπων για την επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίου και διαδίκων, ώστε να διευκολύνει τη διαχείριση και να καταστήσει δυνατή την αυτόματη επεξεργασία δεδομένων.

- (11) Τα κράτη μέλη, όταν αποφασίζουν ποια δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, λαμβάνουν δεόντως υπόψη την ανάγκη να εξασφαλίζεται η πρόσβαση στη δικαιοσύνη.
- (12) Ο αιτών, στην αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, πρέπει να είναι υποχρεωμένος να παρέχει επαρκώς ακριβείς πληροφορίες που να προσδιορίζουν σαφώς την αξίωση και την αιτιολόγησή της, ώστε να δίδεται στον καθού η δυνατότητα να επιλέξει συνειδητά κατά πόσον θα προβεί ή όχι στην αμφισβήτησή της.
- (13) Στο πλαίσιο αυτό, ο αιτών πρέπει να υποχρεούται να περιγράψει ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία θα μπορεί να στηριχθεί για να θεμελιώσει την αλήθεια των ισχυρισμών του, χωρίς να υποχρεούται να υποβάλει έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία στο δικαστήριο.
- (14) Η υποβολή αίτησης για έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής προϋποθέτει την καταβολή όλων των προβλεπομένων δικαστικών δαπανών.
- (15) Το δικαστήριο εξετάζει την αίτηση, συμπεριλαμβανομένου και του θέματος της δικαιοδοσίας και της περιγραφής των αποδεικτικών στοιχείων, βάσει των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στο έντυπο. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το δικαστήριο προχωρεί σε *prima facie* εξέταση της ουσίας της αξίωσης και, *μεταξύ άλλων*, αποκλείει τις προδήλως αστήρικτες ή μη παραδεκτές αξιώσεις. Η εξέταση αυτή δεν είναι αναγκαίο να διενεργείται από δικαστή.
- (16) Η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής πρέπει να ενημερώνει τον καθού για τις επιλογές που του προσφέρονται, δηλαδή είτε να πληρώσει την οφειλή του στον αιτούντα είτε να καταθέσει δικόγραφο ανακοπής εντός προθεσμίας 30 ημερών, εφόσον προτίθεται να αμφισβητήσει την αξίωση. Εκτός από τις πλήρεις πληροφορίες σχετικά με την αξίωση που πρέπει να λάβει από τον αιτούντα, ο καθού πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με τη νομική σημασία της έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και, κυρίως, για τις συνέπειες της μη αμφισβήτησης της αξίωσης.
- (17) Μολονότι δεν υπάρχει δυνατότητα επανεξέτασης απορριφθείσας αίτησης έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, αυτό δεν αποκλείει τη δυνατότητα αναθεώρησης της απόφασης στο ίδιο επίπεδο δικαιοδοσίας.
- (18) Λόγω των σημαντικών διαφορών που χαρακτηρίζουν τις εθνικές νομοθεσίες σχετικά με τους κανόνες πολιτικής δικονομίας και ειδικά του κανόνες που διέπουν την επίδοση ή την κοινοποίηση των εγγράφων, απαιτείται ειδικός και λεπτομερής ορισμός αυτών των ελάχιστων κανόνων. Ειδικότερα, κάθε μέθοδος που βασίζεται σε πλάσμα δικαίου όσον αφορά την τήρηση των ελάχιστων αυτών κανόνων δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκής για την επίδοση ή την κοινοποίηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.
- (19) Όλες οι μέθοδοι επίδοσης ή κοινοποίησης που προβλέπονται στα άρθρα 13 και 14 χαρακτηρίζονται είτε από πλήρη βεβαιότητα (άρθρο 13) είτε από πολύ υψηλό βαθμό πιθανότητας (άρθρο 14) ότι το προς επίδοση ή κοινοποίηση έγγραφο έχει φθάσει στον παραλήπτη του.

- (20) Η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση σε ορισμένα πρόσωπα άλλα από τον ίδιο τον καθού σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) πρέπει να γίνεται με βάση τις διατάξεις αυτές μόνο σε περίπτωση που τα πρόσωπα αυτά έχουν πράγματι δεχθεί/λάβει την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.
- (21) Το άρθρο 25 πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις που ο καθού δεν μπορεί να εκπροσωπήσει τον εαυτό του στο δικαστήριο, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση νομικού προσώπου, και στις περιπτώσεις που το πρόσωπο που καλείται να τον εκπροσωπήσει έχει οριστεί από τον νόμο καθώς και στις περιπτώσεις που ο καθού έχει εξουσιοδοτήσει ένα άλλο πρόσωπο, ιδιαίτερα έναν δικηγόρο, να τον εκπροσωπήσει στη συγκεκριμένη δικαστική διαδικασία.
- (22) Το δικαστήριο πρέπει να εξασφαλίσει την πλήρη συμμόρφωση με τους ελάχιστους δικονομικούς κανόνες και να εκδώσει τυποποιημένη ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.
- (23) Ο καθού μπορεί να καταθέσει δικόγραφο ανακοπής χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα. Ωστόσο, τα δικαστήρια πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κάθε άλλη μορφή γραπτής ένστασης, εάν διατυπώνεται σαφώς.
- (24) Το δικόγραφο ανακοπής που κατατίθεται εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας περατώνει τη διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και συνεπάγεται την αυτόματη μεταφορά της υπόθεσης σε τακτική πολιτική διαδικασία, εκτός εάν ο αιτών έχει ρητά ζητήσει τη διακοπή της διαδικασίας σε μια τέτοια περίπτωση. Στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, ο όρος «τακτικές πολιτικές διαδικασίες» δεν πρέπει να ερμηνεύεται υποχρεωτικά σύμφωνα με την έννοια του εθνικού δικαίου.
- (25) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ο καθού πρέπει να έχει το δικαίωμα να ζητήσει την επανεξέταση της έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής μολονότι έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής δικόγραφου ανακοπής. Η αναθεώρηση σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεν σημαίνει ότι παρέχεται στον καθού δεύτερη ευκαιρία να αντικρούσει την αξίωση. Κατά τη διαδικασία αναθεώρησης, η ουσία της αξίωσης δεν πρέπει να αξιολογείται πέραν των λόγων που απορρέουν από τις εξαιρετικές συνθήκες που επικαλείται ο εναγόμενος. Οι άλλες εξαιρετικές περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 μπορούν να περιλαμβάνουν την κατάσταση κατά την οποία η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής βασίζεται σε εσφαλμένες πληροφορίες τις οποίες παρέιχε ο αιτών στο έντυπο της αίτησης.
- (26) Μολονότι το σύνολο των δικαστικών δαπανών για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και της τακτικής πολιτικής διαδικασίας σε περίπτωση δικογράφου αντίκρουσης δεν πρέπει να υπερβαίνει τις δικαστικές δαπάνες της τακτικής πολιτικής διαδικασίας στην οποία δεν έχει προηγηθεί η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, οι εν λόγω δαπάνες δεν περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, την δικηγορική αμοιβή ή το κόστος επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων που εκδίδει οιοσδήποτε πέραν του δικαστηρίου.
- (27) Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής που έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος και έχει κηρυχθεί εκτελεστή, για τους σκοπούς της εκτέλεσης πρέπει να θεωρείται ότι έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται να γίνει η εκτέλεση. Η αμοιβαία εμπιστοσύνη κατά την απονομή της δικαιοσύνης στα κράτη μέλη δικαιολογεί από το δικαστήριο ενός κράτους μέλους να ελέγχει αν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και ότι η διαταγή πρέπει να εκτελείται σε

όλα τα άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται δικαστικός έλεγχος της ορθής εφαρμογής των ελάχιστων δικονομικών κανόνων στο κράτος μέλος όπου θα εκτελεστεί η διαταγή. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, ιδιαίτερα του άρθρου 22 παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 23, οι κανόνες για την εκτέλεση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής θα εξακολουθήσουν να υπάγονται στο εθνικό δίκαιο.

- (28) Υπενθυμίζεται ότι ο υπολογισμός των περιόδων και των προθεσμιών πρέπει να διέπεται από τον κανονισμό αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 1971 περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες⁶.
- (29) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν επομένως, λόγω της κλίμακας και του αντικτύπου του κανονισμού, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας η οποία ορίζεται στο άρθρο αυτό, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- (30) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται κυρίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου. Ειδικότερα, επιδιώκει να εξασφαλίσει την πλήρη τήρηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 47 του Χάρτη.
- (31) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου 1999/468/EK της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁷.
- (32) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τα εν λόγω κράτη μέλη έχουν δηλώσει την επιθυμία τους να συμμετέχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (33) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου για την θέση της Δανίας που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού, ο οποίος, κατά συνέπεια, δεν την δεσμεύει και δεν εφαρμόζεται σ' αυτή,

⁶ EE L 124 της 8.6.1971, σ. 1.

⁷ EE L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1 *Αντικείμενο*

1. Στόχος τους παρόντος κανονισμού είναι:
 - η απλοποίηση, η επιτάχυνση και η συρρίκνωση του κόστους της επίλυσης διαφορών στις διασυνοριακές υποθέσεις που αφορούν την είσπραξη μη αμφισβητούμενων χρηματικών αξιώσεων με τη θέσπιση της διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, και
 - η ελεύθερη κυκλοφορία των ευρωπαϊκών διαταγών πληρωμής σε όλα τα κράτη μέλη με τη θέσπιση ελαχίστων κανόνων, η τήρηση των οποίων καθιστά περιττή την κίνηση οιονδήποτε ενδιάμεσων διαδικασιών στο κράτος μέλος εκτέλεσης πριν την αναγνώριση και την εκτέλεση.
2. Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τον αιτούντα να υποβάλει αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 4, με διαδικασία που προβλέπει η νομοθεσία κράτους μέλους ή το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 2 *Πεδίο εφαρμογής*

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε διασυνοριακές αστικές και εμπορικές υποθέσεις ανεξάρτητα από τον χαρακτήρα του δικαστηρίου. Δεν επεκτείνεται, ιδίως, σε φορολογικά, τελωνειακά ή διοικητικά ζητήματα ή στην ευθύνη του κράτους για πράξεις και παραλείψεις κατά την άσκηση κρατικής εξουσίας (*“acta iure imperii”*).
2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στα ακόλουθα:
 - α) περιουσιακά δικαιώματα που απορρέουν από γαμικές σχέσεις και υποθέσεις κληρονομικού δικαίου,
 - β) πτωχεύσεις, πτωχευτικούς συμβιβασμούς και άλλες ανάλογες διαδικασίες,
 - γ) κοινωνική ασφάλιση,
 - δ) αξιώσεις που απορρέουν από συμβατικές υποχρεώσεις, εκτός εάν:
 - (i) αποτέλεσαν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των μερών ή μεσολάβησε αναγνώριση χρέους, ή
 - (ii) σχετίζονται με εκκαθάριση χρεών που προέκυψαν από συνιδιοκτησία.
3. Στον παρόντα κανονισμό, με τον όρο "κράτος μέλος" νοούνται όλα τα κράτη μέλη με εξαίρεση τη Δανία.

Άρθρο 3
Διασυνοριακές υποθέσεις

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, διασυνοριακή θεωρείται η υπόθεση κατά την οποία τουλάχιστον ένα από τα μέρη έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το δικαστήριο το οποίο έχει επιληφθεί της υπόθεσης.
2. Η κατοικία ορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 60 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁸.
3. Το χρονικό σημείο για να καθοριστεί εάν υφίσταται διασυνοριακή υπόθεση είναι ο χρόνος υποβολής της αίτησης έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 4
Διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

Θεσπίζεται διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής για την είσπραξη χρηματικών αξιώσεων οι οποίες είναι εκκαθαρισμένες και απαιτητές κατά την ημερομηνία κατά την οποία υποβάλλεται η αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

Άρθρο 5
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται, ως:

1. "κράτος μέλος προέλευσης": το κράτος μέλος στο οποίο εκδίδεται ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής,
2. "κράτος μέλος εκτέλεσης": το κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η εκτέλεση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής,
3. "δικαστήριο": κάθε αρχή των κρατών μελών που έχει αρμοδιότητα ως προς την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής ή άλλα συναφή ζητήματα,
4. "δικαστήριο έκδοσης": το δικαστήριο που εκδίδει την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.

Άρθρο 6
Δικαιοδοσία

1. Για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, η δικαιοδοσία καθορίζεται σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες της κοινοτικής νομοθεσίας, και ιδίως με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

⁸ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.

2. Ωστόσο, εάν η αξίωση αφορά σύμβαση που συνήψε ένας καταναλωτής για λόγους που μπορούν να θεωρηθούν ότι εκφεύγουν της επαγγελματικής δραστηριότητάς του και εάν ο καθού είναι ο καταναλωτής, δικαιοδοσία έχουν μόνο τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο διαμένει ο καθού, κατά την έννοια του άρθρου 59 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.44/2001 της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 7

Αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

1. Η αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής υποβάλλεται μέσω του τυποποιημένου εντύπου που συμπεριλαμβάνεται στο παράρτημα.
2. Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των διαδίκων και, ενδεχομένως, των εκπροσώπων τους και το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση,
 - β) το ποσό της αξίωσης, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου και, κατά περίπτωση, των τόκων και των συμβατικών ποινικών ρητρών,
 - γ) εάν ζητούνται τόκοι επί της αξίωσης, το ποσοστό των τόκων και τη χρονική περίοδο για την οποία ζητούνται τόκοι εκτός εάν, νόμιμοι τόκοι προστίθενται αυτόματα στο κεφάλαιο βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους προέλευσης,
 - δ) την αιτία της αγωγής, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής των περιστατικών στα οποία θεμελιώνεται η αξίωση και, όπου ισχύει, των αιτούμενων τόκων,
 - ε) περιγραφή του αποδεικτικού μέσου που υποστηρίζει την αξίωση,
 - στ) την θεμελίωση της δικαιοδοσίας, και
 - ζ) τον διασυνοριακό χαρακτήρα της υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 3.
3. Στην αίτηση, ο αιτών δηλώνει ότι τα προσκομιζόμενα στοιχεία είναι, εξ όσων γνωρίζει, αληθή και πιστεύει και αναγνωρίζει ότι οιαδήποτε εσκεμμένη ψευδής δήλωση δύναται να επισύρει τις κυρώσεις που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους μέλους προέλευσης.
4. Με παράρτημα της αίτησης, ο αιτών μπορεί να δηλώνει στο δικαστήριο ότι αντιτάσσεται στην παραπομπή σε τακτική δίκη, κατά την έννοια του άρθρου 17 σε περίπτωση υποβολής δικογράφου αντίκρουσης εκ μέρους του καθού. Αυτό δεν εμποδίζει τον αιτούντα να ενημερώσει σχετικά το δικαστήριο στη συνέχεια αλλά, εν πάση περιπτώσει, πριν από την έκδοση της διαταγής.
5. Η αίτηση υποβάλλεται σε έντυπη ή οιαδήποτε άλλη μορφή επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένης και της ηλεκτρονικής, που είναι αποδεκτή στο κράτος μέλος προέλευσης και είναι διαθέσιμη στο δικαστήριο έκδοσης.

6. Η αίτηση υπογράφεται από τον αιτούντα ή, κατά περίπτωση, από τον αντιπρόσωπό του. Εφόσον η αίτηση υποβάλλεται σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με την παράγραφο 5 παραπάνω, υπογράφεται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/93/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με το κοινοτικό πλαίσιο για τις ηλεκτρονικές υπογραφές⁹. Η υπογραφή αναγνωρίζεται στο κράτος μέλος προέλευσης και δεν υπόκειται σε συμπληρωματικές απαιτήσεις.

Ωστόσο, η ηλεκτρονική υπογραφή δεν απαιτείται εφόσον τα δικαστήρια του κράτους μέλους προέλευσης είναι εφοδιασμένα με εναλλακτικό σύστημα ηλεκτρονικής επικοινωνίας, το οποίο είναι διαθέσιμο σε ομάδα προκαταχωρισμένων χρηστών με επικύρωση της ταυτότητάς τους και παρέχει δυνατότητα ασφαλούς ταύτισης των εν λόγω χρηστών. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τέτοιου είδους συστήματα επικοινωνίας.

Άρθρο 8 *Εξέταση της αίτησης*

Το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής εξετάζει, το ταχύτερο δυνατόν, και βάσει του εντύπου της αίτησης, εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 2, 3, 4, 6 και 7 και εάν ο ισχυρισμός φαίνεται βάσιμος και παραδεκτός. Η εξέταση αυτή μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αυτοματοποιημένης διαδικασίας.

Άρθρο 9 *Συμπλήρωση και διόρθωση*

1. Εφόσον δεν πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 7 και εφόσον η αίτηση δεν είναι προδήλως αβάσιμη ή απαράδεκτη, το δικαστήριο παρέχει στον αιτούντα τη δυνατότητα συμπλήρωσης ή διόρθωσης της αίτησης. Το δικαστήριο χρησιμοποιεί το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος.
2. Εφόσον το δικαστήριο ζητήσει από τον αιτούντα να συμπληρώσει ή να διορθώσει την αίτηση, ορίζει τη διορία που θεωρεί εύλογη υπό τις τρέχουσες συνθήκες. Το δικαστήριο έχει τη διακριτική ευχέρεια να παρατείνει την εν λόγω διορία.

Άρθρο 10 *Τροποποίηση της αίτησης*

1. Εφόσον τις απαιτήσεις του άρθρου 8 πληροί μόνο τμήμα της αίτησης, το δικαστήριο ενημερώνει σχετικώς τον αιτούντα χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος. Ο αιτών καλείται να αποδεχθεί ή να απορρίψει την πρόταση για έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής για το ποσό που καθόρισε το δικαστήριο και ενημερώνεται όσον αφορά τις συνέπειες της απόφασής του. Ο αιτών απαντά επιστρέφοντας το έντυπο που του απηύθυνε το δικαστήριο εντός διορίας που ορίζει το δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2.

⁹ ΕΕ L 13 της 19.1.2000, σ. 12.

2. Εφόσον ο αιτών αποδεχθεί την πρόταση του δικαστηρίου, το δικαστήριο εκδίδει ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 12, για το τμήμα της αίτησης που απεδέχθη ο αιτών. Οι συνέπειες όσον αφορά το εναπομείναν μέρος της αρχικής αξίωσης διέπονται από την εθνική νομοθεσία.
3. Εφόσον ο αιτών δεν απαντήσει εντός της διορίας που έχει ορίσει το δικαστήριο ή αρνηθεί την πρόταση του δικαστηρίου, το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στο σύνολό της, σύμφωνα με το άρθρο 11.

Άρθρο 11
Απόρριψη της αίτησης

1. Το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση εάν:
 - α) ο αιτών δεν στείλει την απάντησή του εντός της διορίας που έχει ορίσει το δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2, ή
 - β) ο αιτών δεν στείλει την απάντησή του εντός της διορίας που έχει ορίσει το δικαστήριο ή αρνηθεί την πρόταση του δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 10, ή
 - γ) δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 2, 3, 4, 6 και 7, ή
 - δ) η αίτηση είναι προδήλως αβάσιμη ή απαράδεκτη.

Ο αιτών ενημερώνεται για τους λόγους απόρριψης με βάση το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος.

2. Η απόρριψη αίτησης δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.
3. Η απόρριψη της αίτησης δεν εμποδίζει τον αιτούντα να διεκδικήσει την αξίωση με την υποβολή νέας αίτησης για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ή με οιοδήποτε άλλο ένδικο μέσο προβλέπεται στη νομοθεσία κράτους μέλους.

Άρθρο 12
Έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

1. Εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 8, το δικαστήριο εκδίδει το συντομότερο δυνατόν, και συνήθως εντός 30 ημερών από την υποβολή της αίτησης, ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, με βάση το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος.

Η περίοδος των 30 ημερών δεν περιλαμβάνει τον χρόνο που χρειάστηκε ο αιτών για να συμπληρώσει, να διορθώσει ή να τροποποιήσει την αίτηση.
2. Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής εκδίδεται μαζί με αντίγραφο του εντύπου της αίτησης. Δεν περιλαμβάνει τις πληροφορίες που παρέσχε ο αιτών σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4.
3. Στην ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής ο καθού ενημερώνεται σχετικά με τις επιλογές που διαθέτει:

- α) για να πληρώσει το ποσό που αναφέρεται στη διαταγή προς τον αιτούντα, ή
 - β) για να αντικρούσει τη διαταγή υποβάλλοντας δικόγραφο αντίκρουσης στο δικαστήριο έκδοσης, εντός της διορίας που ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2.
4. Στην ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, ο καθού ενημερώνεται:
- α) ότι η διαταγή εξεδόθη με βάση αποκλειστικώς τα στοιχεία που παρέσχε ο αιτών, χωρίς διακρίβωσή τους από το δικαστήριο,
 - β) ότι η διαταγή καθίσταται εκτελεστή, εφόσον δεν υποβληθεί δικόγραφο αντίκρουσης στο δικαστήριο έκδοσης εντός της διορίας που ορίζεται στο άρθρο 16,
 - γ) εφόσον υποβληθεί δικόγραφο αντίκρουσης, η εκδίκαση θα συνεχιστεί ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης, σύμφωνα με τους κανόνες της τακτικής αστικής διαδικασίας, εκτός αν, στην περίπτωση αυτή, ο αιτών έχει ζητήσει ρητώς την περάτωση της διαδικασίας.
5. Το δικαστήριο εξασφαλίζει την επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής στον καθού, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, με τρόπο που πληροί τα ελάχιστα πρότυπα που ορίζονται στα άρθρα 13 έως 15 κατωτέρω.

Άρθρο 13

Επίδοση ή κοινοποίηση με αποδεικτικό παραλαβής από τον καθού

Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής επιδίδεται στον καθού, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο διαμένει, με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

- α) με προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση που βεβαιώνεται με αποδεικτικό παραλαβής, το οποίο αναγράφεται η ημερομηνία παραλαβής και υπογράφεται από τον καθού,
- β) με προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση που πιστοποιείται από έγγραφο που υπογράφεται από το αρμόδιο πρόσωπο που προέβη στην επίδοση, στο οποίο αναφέρεται ότι ο καθού παρέλαβε το έγγραφο ή ότι αρνήθηκε, χωρίς νομική αιτιολόγηση, να το παραλάβει, καθώς και η ημερομηνία της επίδοσης,
- γ) με ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση η οποία πιστοποιείται με αποδεικτικό παραλαβής στο οποίο αναγράφεται η ημερομηνία παραλαβής, που υπογράφει και επιστρέφει ο καθού,
- δ) με επίδοση ή κοινοποίηση με ηλεκτρονικά μέσα όπως τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, που βεβαιώνεται με αποδεικτικό παραλαβής, στο οποίο αναγράφεται η ημερομηνία παραλαβής και το οποίο υπογράφει και επιστρέφει ο καθού.

Άρθρο 14

Επίδοση ή κοινοποίηση χωρίς αποδεικτικό παραλαβής από τον καθού

1. Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής μπορεί επίσης να επιδοθεί στον καθού, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο διαμένει, με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:
 - α) με προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στην προσωπική διεύθυνση κατοικίας του καθού, σε πρόσωπα που διαβιούν υπό την ίδια στέγη με τον καθού, ή απασχολούνται εκεί,
 - β) σε περίπτωση που ο καθού είναι αυτοαπασχολούμενο άτομο ή νομικό πρόσωπο, η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση γίνεται στα κτήρια της επιχείρησης του καθού, σε πρόσωπα που απασχολούνται από αυτόν,
 - γ) με τοποθέτηση της διαταγής στο γραμματοκιβώτιο του καθού,
 - δ) με κατάθεση της διαταγής σε ταχυδρομικό γραφείο ή σε αρμόδια δημόσια υπηρεσία και τοποθέτηση γραπτού ειδοποιητηρίου της κατάθεσης στο γραμματοκιβώτιο του καθού, υπό τον όρο ότι το γραπτό ειδοποιητήριο αναφέρει σαφώς τη φύση του εγγράφου ή τη νομική συνέπεια της ειδοποίησης ως ουσιαστικής επίδοσης ή κοινοποίησης και έναρξης μέτρησης του χρόνου για τον υπολογισμό των διοριών,
 - ε) με ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση χωρίς αποδεικτικό παραλαβής, σύμφωνα με το άρθρο 3, όπου ευρίσκεται η διεύθυνση του καθού στο κράτος μέλος προέλευσης,
 - στ) με ηλεκτρονικά μέσα που πιστοποιούνται με αυτόματη επιβεβαίωση παραλαβής, υπό τον όρο ότι ο καθού έχει εκ των προτέρων αποδεχθεί ρητώς την εν λόγω μέθοδο επίδοσης.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν είναι αποδεκτή αν η διεύθυνση του καθού δεν είναι γνωστή μετά βεβαιότητας.
3. Η επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχεία α) έως δ) πιστοποιείται με:
 - α) έγγραφο που φέρει την υπογραφή του αρμοδίου ατόμου που πραγματοποίησε την επίδοση, στο οποίο αναγράφονται:
 - (i) η χρησιμοποιηθείσα μέθοδος επίδοσης,
 - (ii) η ημερομηνία επίδοσης,
 - (iii) εάν η διαταγή έχει επιδοθεί σε άλλο πρόσωπο και όχι στον καθού, το όνομα αυτού του προσώπου και τη σχέση του με τον καθού,
 - ή

- β) αποδεικτικό παραλαβής από το πρόσωπο στο οποίο επιδόθη, με βάση την παράγραφο 1 στοιχεία α) και β).

Άρθρο 15

Επίδοση ή κοινοποίηση σε εκπρόσωπο

Η επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 14 μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί σε εκπρόσωπο του καθού.

Άρθρο 16

Άσκηση ανακοπής κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

1. Ο καθού μπορεί να ασκήσει ανακοπή κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στο δικαστήριο έκδοσης, μέσω του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος, το οποίο του διαβιβάζεται ταυτόχρονα με την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.
2. Η ανακοπή αποστέλλεται εντός 30 ημερών από την ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης της διαταγής στον καθού.
3. Ο καθού ορίζει στο δικόγραφο ανακοπής ότι αμφισβητεί την επίδικη αξίωση χωρίς να είναι υποχρεωμένος να προσδιορίσει τους λόγους.
4. Το δικόγραφο ανακοπής υποβάλλεται σε έντυπη ή οιαδήποτε άλλη μορφή επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένης και της ηλεκτρονικής, που είναι αποδεκτή στο κράτος μέλος προέλευσης και είναι διαθέσιμη στο δικαστήριο έκδοσης.
5. Το δικόγραφο ανακοπής υπογράφεται από τον αιτούντα ή, κατά περίπτωση, από τον αντιπρόσωπό του. Σε περίπτωση που το δικόγραφο ανακοπής υποβάλλεται σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 παραπάνω, υπογράφεται σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 1999/93/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με το κοινοτικό πλαίσιο για τις ηλεκτρονικές υπογραφές. Η υπογραφή αναγνωρίζεται στο κράτος μέλος προέλευσης και δεν υπόκειται σε συμπληρωματικές απαιτήσεις.

Ωστόσο, η ηλεκτρονική υπογραφή δεν απαιτείται εφόσον τα δικαστήρια του κράτους μέλους προέλευσης είναι εφοδιασμένα με εναλλακτικό σύστημα ηλεκτρονικής επικοινωνίας, το οποίο είναι διαθέσιμο σε ομάδα προκαταχωρισμένων χρηστών με επικύρωση της ταυτότητάς τους και παρέχει δυνατότητα ασφαλούς ταύτισης των εν λόγω χρηστών. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τέτοιου είδους συστήματα επικοινωνίας.

Άρθρο 17

Συνέπειες της άσκησης ανακοπής

1. Αν ασκηθεί ανακοπή εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 16 παράγραφος 2 προθεσμίας, η διαδικασία συνεχίζεται ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης σύμφωνα με τους κανόνες της τακτικής πολιτικής διαδικασίας, εκτός εάν ο αιτών έχει ρητά ορίσει στην αίτησή του ότι επιθυμεί σε μία τέτοια περίπτωση να παύσει η διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4.

Εφόσον ο αιτών δώσει συνέχεια στην αξίωσή του μέσω της διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, η θέση του ουδόλως επηρεάζεται με βάση τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας σε μεταγενέστερη τακτική διαδικασία.

2. Η διαβίβαση σε τακτική διαδικασία κατά την έννοια της παραγράφου 1 διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης.
3. Ο αιτών ενημερώνεται για το κατά πόσον ο καθού υπέβαλε δικόγραφο αντίκρουσης και αν υπάρχει διαβίβαση σε τακτική διαδικασία.

Άρθρο 18 *Εκτελεστότητα*

1. Αν εντός της διορίας που ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2, λαμβάνοντας υπόψη το εύλογο χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μέχρι την άφιξη μιας αίτησης, δεν έχει υποβληθεί δικόγραφο αντίκρουσης, το δικαστήριο έκδοσης κηρύσσει, χωρίς καθυστέρηση, εκτελεστή την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος. Το δικαστήριο έκδοσης διακριβώνει την ημερομηνία της επίδοσης.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, οι επίσημοι όροι εκτελεστότητας διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης.
3. Το δικαστήριο αποστέλλει στον καθού την εκτελεστή ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.

Άρθρο 19 *Κατάργηση της διαδικασίας exequatur*

Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής που έχει κηρυχθεί εκτελεστή στο κράτος μέλος προέλευσης αναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα κράτη μέλη χωρίς να είναι αναγκαία η κήρυξη της εκτελεστότητας και χωρίς δυνατότητα αντίκρουσης της ισχύος της.

Άρθρο 20 *Αναθεώρηση σε εξαιρετικές περιπτώσεις*

1. Μετά την πάροδο της διορίας που ορίζεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2, ο καθού δικαιούται να υποβάλει αίτηση αναθεώρησης της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης, σε περίπτωση που:
 - α) (i) η διαταγή πληρωμής επιδόθηκε με μια από τις μεθόδους που προβλέπονται στο άρθρο 14, και
 - (ii) η επίδοση ή η κοινοποίηση δεν έγινε εγκαίρως ώστε να του παρέχει τη δυνατότητα να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, χωρίς αυτό να οφείλεται σε δική του υπαιτιότητα,

ή

β) ο καθού εμποδίστηκε να αμφισβητήσει την αξίωση λόγω *ανωτέρας βίας* ή εξαιρετικών περιστάσεων, χωρίς δική του υπαιτιότητα,

υπό την προϋπόθεση ότι και στις δυο περιπτώσεις θα ενεργήσει εγκαίρως.

2. Μετά την πάροδο της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2, ο καθού δικαιούται να υποβάλει αίτηση αναθεώρησης της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης, σε περίπτωση που η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής έχει σαφώς εκδοθεί εσφαλμένα, λαμβάνοντας υπόψη τις προϋποθέσεις που θεσπίζει ο παρών κανονισμός, ή λόγω άλλων εξαιρετικών περιστάσεων.
3. Σε περίπτωση που το δικαστήριο απορρίψει την αίτηση με βάση το σκεπτικό ότι ουδείς από τους αναφερομένους στις παραγράφους 1 και 2 λόγους συντρέχει, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής παραμένει εν ισχύ.

Σε περίπτωση που το δικαστήριο αποφανθεί ότι η αναθεώρηση αιτιολογείται με κάποιον από τους αναφερομένους στις παραγράφους 1 και 2 λόγους, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής θεωρείται ως μηδέποτε γενομένη.

Άρθρο 21 *Εκτέλεση*

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, οι διαδικασίες εκτέλεσης διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής που κατέστη εκτελεστή, εκτελείται υπό συνθήκες ίδιες με αυτές που εκτελείται εκτελεστέα απόφαση στο κράτος μέλος εκτέλεσης.
2. Για εκτέλεση σε άλλο κράτος μέλος, ο αιτών πρέπει να υποβάλει στις αρμόδιες εκτελεστικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους:
 - α) αντίγραφο της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, στο οποίο να φαίνεται ότι κατέστη εκτελεστή βάσει αποφάσεως του δικαστηρίου έκδοσης, που πληροί τις αναγκαίες για τη διακρίβωση της γνησιότητάς του προϋποθέσεις, και
 - β) όπου είναι αναγκαίο, μετάφραση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους εκτέλεσης ή, στην περίπτωση που οι επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους είναι περισσότερες της μιας, στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες της δικαστικής διαδικασίας του τόπου στον οποίο ζητείται να γίνει η εκτέλεση, σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους, ή σε άλλη γλώσσα που το κράτος μέλος εκτέλεσης έχει υποδείξει ότι μπορεί να αποδεχθεί. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να υποδείξει, πέραν της δικής του, την(τις) επίσημη(ες) γλώσσα(ες) των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που μπορεί να αποδεχθεί για την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής. Η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο εξουσιοδοτημένο προς αυτό σε ένα από τα κράτη μέλη.
3. Δεν επιτρέπεται να ζητηθεί, καθιονδήποτε τρόπο, χρεόγραφο, ομόλογο ή κατάθεση, από αιτούντα ο οποίος υποβάλλει σε ένα κράτος μέλος αίτηση εκτέλεσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, με την

αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν έχει την κατοικία ή τη διαμονή του στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Άρθρο 22 *Άρνηση εκτέλεσης*

1. Με αίτηση του καθού, το αρμόδιο δικαστήριο στο κράτος μέλος εκτέλεσης της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση, αν η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής δεν συμβιβάζεται με προγενέστερη απόφαση ή με προηγούμενη διαταγή εκδοθείσα σε οιοδήποτε άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, υπό την προϋπόθεση ότι:
 - α) η προγενέστερη απόφαση αφορούσε το ίδιο θέμα προσφυγής και τους ίδιους διαδίκους, και
 - β) η προγενέστερη απόφαση πληροί τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος εκτέλεσης, και
 - γ) η ασυμβατότητα δεν θα μπορούσε να στοιχειοθετήσει αντίκρουση της δικαστικής διαδικασίας στο κράτος μέλος προέλευσης.
2. Κατά την εφαρμογή, μπορεί επίσης να υπάρξει άρνηση εκτέλεσης εφόσον ο καθού έχει καταβάλει στον αιτούντα το ποσό που ορίζει η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.
3. Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής επ' ουδενί δεν μπορεί να αναθεωρηθεί επί της ουσίας στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Άρθρο 23 *Αναστολή ή περιορισμός της εκτέλεσης*

Εφόσον ο καθού έχει υποβάλει αίτηση αναθεώρησης, σύμφωνα με το άρθρο 20, το αρμόδιο δικαστήριο στο κράτος μέλος εκτέλεσης μπορεί, κατόπιν αιτήσεως του καθού:

- α) να περιορίσει τις διαδικασίες εκτέλεσης σε ασφαλιστικά μέτρα, ή
- β) να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή της εγγύησης που αυτό καθορίζει, ή
- γ) σε εξαιρετικές περιστάσεις, να αναστείλει τις διαδικασίες εκτέλεσης.

Άρθρο 24 *Νομική εκπροσώπηση*

Η παράσταση δικηγόρου ή άλλου επαγγελματία της νομικής επιστήμης δεν είναι υποχρεωτική:

- α) για τον αιτούντα όσον αφορά την αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής,
- β) για τον καθού όσον αφορά την ανακοπή ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

Άρθρο 25
Δικαστικά έξοδα

1. Το ποσόν της δικαστικής δαπάνης σχετικά με την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και την τακτική διαδικασία που ακολουθεί σε περίπτωση αντίκρουσης ή ανακοπής της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής σε ένα κράτος μέλος δεν υπερβαίνει τη δικαστική δαπάνη τακτικής πολιτικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στο εν λόγω κράτος μέλος.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η δικαστική δαπάνη περιλαμβάνει τη δαπάνη και τα τέλη που πρέπει να καταβληθούν στο δικαστήριο, ποσό που καθορίζεται με βάση την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 26
Σχέση με το εθνικό δικονομικό δίκαιο

Όλα τα δικονομικά ζητήματα που δεν ρυθμίζονται ρητά από τον παρόντα κανονισμό διέπονται από το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 27
Σχέση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου

Οι παρών κανονισμός δεν επηρεάζει την εφαρμογή του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 28
Πληροφορίες σχετικά με το κόστος επίδοσης και εκτέλεσης

Τα κράτη μέλη συνεργάζονται προκειμένου να παράσχουν στο ευρύ κοινό και τους επαγγελματικούς κύκλους πληροφορίες σχετικά με:

- α) το κόστος επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων, και
- β) τις αρχές που έχουν εκτελεστικές αρμοδιότητες για την εφαρμογή των άρθρων 21 έως 23,

ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που συνεστήθη σύμφωνα με την απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001.

Άρθρο 29
Πληροφορίες σχετικά με τη δικαιοδοσία, τις διαδικασίες αναθεώρησης, τα μέσα επικοινωνίας και τις γλώσσες

1. Το αργότερο μέχρι τις __ _____, 200_, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:
 - α) τα δικαστήρια που έχουν δικαιοδοσία για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής,

- β) τη διαδικασία αναθεώρησης και τα αρμόδια δικαστήρια για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 20,
- γ) τα μέσα επικοινωνίας που γίνονται αποδεκτά για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής και είναι διαθέσιμα στα δικαστήρια, και
- δ) τις αποδεκτές γλώσσες σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Τα κράτη μέλη πληροφορούν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση αυτών των πληροφοριών.

2. Η Επιτροπή κοινοποιεί τα στοιχεία αυτά, σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα οποία είναι διαθέσιμα στο ευρύ κοινό μέσω της δημοσίευσής τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και με οιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο.

Άρθρο 30

Τροποποιήσεις των παραρτημάτων

Τα τυποποιημένα έντυπα που προσαρτώνται στο παράρτημα ενημερώνονται ή προσαρμόζονται τεχνικώς, διασφαλίζοντας την πλήρη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 31.

Άρθρο 31

Η επιτροπή

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 75 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.
2. Στην περίπτωση που γίνεται παραπομπή στο παρόν άρθρο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Άρθρο 32

Ανασκόπηση

Το αργότερο μέχρι τις ____ 200¹⁰, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή λεπτομερή έκθεση με ανασκόπηση της λειτουργίας της διαδικασίας έκδοσης της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει αξιολόγηση της λειτουργίας της διαδικασίας και εκτενή αξιολόγηση των επιπτώσεων σε κάθε κράτος μέλος.

Προς τον σκοπό αυτό, και για να διασφαλιστεί ότι θα ληφθεί δεόντως υπόψη η πλέον ενδεδειγμένη πρακτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση αντικατοπτρίζοντας τις αρχές της βελτίωσης της νομοθεσίας, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τη διασυνοριακή λειτουργία της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν τη δικαστική δαπάνη, την ταχύτητα της διαδικασίας, την αποτελεσματικότητα, την ευκολία της χρήσης και τις εθνικές διαδικασίες έκδοσης διαταγής πληρωμής των κρατών μελών.

¹⁰ Πέντε έτη από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Η έκθεση της Επιτροπής συνοδεύεται, αν κριθεί σκόπιμο, από προτάσεις προσαρμογής.

*Άρθρο 33
Έναρξη ισχύος*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την _____ 200_.

Εφαρμόζεται από την _____ 200_, με εξαίρεση τα άρθρα 29, 30 και 31 τα οποία εφαρμόζονται από την _____ 200_.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες,

*Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,
Ο Πρόεδρος*

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*